

POSTANOWIENIE

Dnia 15.09.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Tadeusz Stodola

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej w S. - Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. wniosku **skazanego oraz Dyrektora Aresztu Śledczego w C.** o udzielenie zezwolenia na odbywanie przez S. S. (1) s. K. kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt2 i art.6 ust.3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

1. **odmówić skazanemu S. S. (1) (S.) s. K.** i K., ur. dnia (...) w K., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbycie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś.Wydział Zamiejscowy w T. z dnia 25.04.2013r., sygn. akt VII K 403/13 za czyn z art.207§1kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego;**
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. F. K. kwotę 295,20 zł. brutto (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych 20/100) za obronę z urzędu

UZASADNIENIE

Skazany S. S. (1) wystąpił do Sądu z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego. We wniosku podniósł chęć podjęcia pracy i spłaty alimentów. Również, Dyrektor AŚ C. złożył taki wniosek wskazując na właściwe zachowanie skazanego w czasie pobytu w izolacji więziennej oraz fakt iż nie jest osobą zdemoralizowaną.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), zwanej dalej "Kodeksem karnym" oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Z wniosku Dyrektora Aresztu Śledczego w C. z dnia 16.06.2015r. wynika, że skazany S. S. (1) od dnia 3.06.2015r. odbywa karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. Wydział Zamiejscowy w T. dnia 25.04.2013r., sygn. akt VII K 403/13 za czyn z art.207§1kk. Wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawieszono warunkowo na okres próby lat 2. Jednak, skazany nie sprawdził się w warunkach wolnościowych, co doprowadziło do wydania przez Sąd w dniu 16.07.2014r. postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. To zaś oznacza, że skazany nie potrafił docenić dobrodziejstwa zastosowanego wobec niego środka probacyjnego.

Z informacji z K. wynika, że skazany był również karany za przestępstwo podobne, z art.207§1kk w sprawie VII K 23/14 SR Ś. Wydział Zamiejscowy w T., co dowodzi że naruszanie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. Skazany jest osobą, która narusza zasady porządku prawnego.

Informacje zgromadzone w wywiadzie środowiskowym załączonym do akt przedmiotowej sprawy także nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku. Skazany jest osobą u której rozpoznano zespół uzależnienia alkoholowego. Był zobowiązany przez Sąd do podjęcia leczenia odwykowego, jednak nie wywiązał się z tego obowiązku. Nie zrezygnował z nadużywania alkoholu. Ponadto, należy dodać, że wobec skazanego w dniu 19.09.2014r. trzykrotnie interweniowała policja, w związku z jego nagannym zachowaniem. Był zatrzymywany do wytrzeźwienia.

Postawa skazanego w okresie izolacji również nie uzasadnia uwzględnienia wniosku. Skazany nie był nagradzany regulaminowo, ani karany dyscyplinarnie. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny. Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Zatem, nie ulega wątpliwości, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego osadzonego. Nie jest to wystarczające do uwzględnienia wniosku. Bierna postawa skazanego nie uzasadnia przyjęcia, że w jego osobowości doszło do trwałej pozytywnej zmiany uzasadniającej przyjęcie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Nie można pominąć tego, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. W ocenie Sądu oznacza to, że skazany nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji, a więc stopień jego zaangażowania w tym procesie jest znikomy.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, jego ustaloną karalność, negatywne zachowanie na wolności, nieskuteczność orzeczonej wobec niego kary nieizolacyjnej oraz brak aktywności w procesie resocjalizacji należy bez wątpienia stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Zważywszy więc na powyższe, wniosek skazanego oraz Dyrektora AŚ C. o udzielenie S. S. (1) zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego należy uznać za bezzasadny.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163 poz.1348).